

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**EXEGESIS || DIVINAE ATQVE || HVMANAE KOI-||nōnias. ||
Autore PETRO BOQVINO || D. Theologo.|| ... ||**

Bouquin, Pierre

Heidelberg, 1561

Ad lectorem

[urn:nbn:de:bsz:31-248509](#)

COMMONE FACTIO AD
Candidos Lectores.

Svmmi ingenij atq; acerrimi iudicij uir M. Cicerio, ab omnibus iudicatur & creditur subtiliter animaduertisse & prudenter obseruasse multa, cum in omni doctrinæ genere, tum in plerisq; secretioris Philosophiæ partibus: mihi autem cum ut de iure ciuili diceret esset rogatus, uidetur prudenter animaduertisse, & subtilissime considerasse ea parte appositæ, & accommodatè se differe-re non posse, nisi rem altius repeteret: & ab ipso, quod dicitur, capite disputationem duceret. Quæ uulgo dicebatur atque credebatur, scientia iuris, in paruum quendam & angustum naturæ locum conclusam esse ab ijs qui istud nomen magno faju profitebantur, homo acutissimus uidebat: ac ideo ut res rectè planeq; cognosceretur, atq; ut exponi clare certoq; posset, fontes ipsos legum esse inquirendo: & penitus, ex intimaq; Philosophiæ hauriendā esse iuris disciplinam, rectissimè iudicauit. Sane qui de parte aliqua certam cognitionem consequi uoluunt, uehementer falluntur, si parare eam se posse arbitrantur, sine totius, cuius illa est pars, diligentis consideratione: ut qui rei alicuius naturam peruer-deri posse, ipsius fonte ignorato, existimante, toto, quod auunt, caelo errant. Et uero, ut ad Ciceronem redcam

Ad Lectorem.

redeam, tametsi prorsus uerum esse fatear, quod is
Quinto fratri respondet, Iuris scilicet ignorationē
potius quam scientiam esse litigiosam, est tamen
etiam quod Quintus dicebat non falso, eos nūm-
rum qui ius non commonstratis fomibus tradūm, nō
tam iusticie, quam litigandi tradere uias. Quod
isti disputatione de legibus pronunciant, latissime
patere. & ad alia argumenta accommodari & pos-
se & debere facile uident, quibus iudicij aliquid in-
est. Ego igitur quod illi de suorum temporum con-
trouersijs, ac iure ciuili, differendo, iure optimo pro-
nunciāt, de nostrae ætatis, in rebus diuinis questio-
nibus, meritò dicere me posse arbitror. Est profecto
non scientia, sed ignoratio cōtemionum mater, eaq;
omnium maximè maximas rixas parit, quæ cogni-
tionis opinionē aut uerius persuasionem induit. Hic
enim morbus eos in primis corripit, qui re in su-
perficie, ut dici solet, cōsiderata, plenā perfectamq;
rei scientiā sibi sumere audent: qui cum ferè magna
prositeantur, in paruis tamen, ut ille ait, uersantur.
Remedium igitur nullum præsentius aduersus hoc
malum adiuueniri posse iudico, idq; recte, nisi uehe-
menter fallor, quam ut restota penitus introspi-
ciatur, partes singulæ inter se sedulò conferantur,
omnium consensus attente consideretur, & quid al-
tera ab altera differat, hoc est quid cuiq; propriū,
quidque omnibus cōnune sit, diligenter queratur, cō-
sideretur.

Ad Lectorem.

Sideretur, expendatur. tum enim rei uis de natura
plenè planeq; perspici, ac tutò & certò de ea iudi-
cium ferri poterit. Qui secus faciunt, sibi ipsi pri-
mum, alijs deinde imponunt, dum quod falso pro
uero sunt amplexi, mordicus retinent, pertinaciter
defendunt, ac omnibus persuadere conantur. Het
meratio mouit, ut argumentum, quo de inter mul-
tos hodie tam acerbis odijs, magno cum honorū do-
lore, ac summa infirmorum offensione certatur,
longius repetitum in publicum darem. Fontem attia-
gisse, & quomodo inde riui ducantur, indicasse mihi
uideor. Reliquum est Christiane Lector, ut hunc no-
strum laborem excipias, atq; interpreteris eodem
quo est à me susceptus, tibiq; nunc offertur animo
& studio, hoc est tibi atq; uniuersae Ecclesie
Christi, atq; adeò paci publicæ, consule-
re audiissimè cupienti.

Bene uale.

CHRYSOST. HOM. XIII.
in Genes.

VIdete quanta absurditas, & quanta blasphemia
(sit) quando quis non ipsum diuinæ scripturæ
canonem sequitur, sed suis opinionibus locum
dat, quæ mentem disturbant, & uerborum pu-
guas, & infinitas quæstiones sanis
rectisq; dogmatibus
immiscunt.